

Abstrakt

Narodenie, život a smrť – tieto tri fenomény predstavujú univerzálnu a nevyhnutnú skúsenosť ľudstva, ale aj každého jednotlivca.

Smrť, teda individuálny zánik organizmu zasahuje človeka nielen v oblasti biologickej, ale aj v psychickej, sociálnej a duchovnej. V minulosti bolo samozrejmosťou, že všetci ľudia umierali doma, medzi svojimi blízkymi. V dnešnej dobe sa tento obraz veľmi zmenil. Väčšina ľudí umiera v nemocniciach, alebo v inštitúciách pre starých, či nevylečiteľne chorých. U nemálo ľudí sa tiež zmenilo chápanie zmyslu nevylečiteľnej choroby a postoj k utrpeniu a bolesti. Sú ľudia, ktorí ponúkajú nevylečiteľne chorým a ich blízkym ako riešenie ich ťažkého utrpenia eutanáziu. Dnes je už eutanázia, ako možnosť ukončenia nevylečiteľnej choroby, dokonca súčasťou legislatívy v niektorých krajinách, ktoré ju zákonom povolili.

Táto práca má za cieľ zamerať sa práve na etické otázky v súvislosti s diskusiou o eutanázii.

Vychádza sa zo základnej pravdy, že ľudský život je darom od Boha, lebo človek je stvorený Bohom a je v ňom vpísaný Boží obraz. Preto má svoju veľkú dôstojnosť. Má totiž rozum, slobodnú vôľu a nesmrteľnú dušu a je schopný rozlišovať mravnú povahu svojich skutkov, čo nedokáže žiadny iný tvor okrem neho. Na základe toho je preto potrebné rešpektovať ľudský život od počatia až po prirodzenú smrť. V týchto súvislostiach je dôležité vidieť aj etapu ľudského života, keď sa človek dostane do stavu nevylečiteľnej choroby a umierania. Potrebu ťažko chorého tu nie je ponúknuť mu eutanáziu ako riešenie jeho situácie, ale naopak starostlivosť zo strany lekára, zdravotníckeho personálu a rodiny. V tejto starostlivosti má chorý pocítiť lásku tých, ktorí ho opatrujú a ich účasť na jeho utrpení a bolesti.

Predkladaná práca chce tiež zdôrazniť, že pre veriaceho človeka má aj utrpenie a bolesť, ako súčasť jeho nevylečiteľnej choroby svoju hodnotu a veľký význam, ktorý sa odvíja od vykupiteľského utrpenia a smrti Ježiša Krista. Nevylečiteľne chorý sa totiž stáva svojou bolesťou účastný na tomto Kristovom diele vykúpenia a spásy a tým zdokonaľuje seba, ale napomáha svojim príkladom trpezlivosti v chorobe aj svojmu okoliu.

Všetky kapitoly tejto práce sa nesú v jednej myšlienkovvej línii. Tá tvrdí, že volanie po eutanázii zo strany nevylečiteľne chorého, je vlastne volaním po hlbokjej spoluúčasti jemu blízkych ľudí na jeho utrpení, a zároveň volaním po láskavej pomoci zo strany ošetrojúcich.

Rešpektovanie života, eutanázia, choroba, starostlivosť, hodnota utrpenia